

Сайидюнуси нахзатӣ, ки дар зери домани охундҳои шиамазхаб панаҳ бурдааст, аз ҳар имконияту фурсате истифода мекунад, то амали душманонае бар зидди Тоҷикистон анҷом диҳад, аз ҷумла вақтҳои охир мавзӯи Бадахшонро бештар мавриди ҳадафи нопоки худ қарор медиҳад. Ин дафъа ҳам фурсатро аз даст навода, дар сомонӣ ифротӣ мақолае зери унвони «Волоияти конун, ҳарфи ҳаққест, аммо...»-ро ба нашр расондааст, ки ба масъалаи ВМКБ дахл дорад.

Тибқи иттилоӣ расонаҳои хабарӣ, 4 ноябри соли ҷорӣ дар Хоруғ як қорамандӣ мақомоти ҳифзи ҳуқуқ бо мақсади пешгирии ҷиноят ва ҳимояи худ аз афроди мусаллаҳи ҳамлақунанда аз силоҳи пневматикӣ истифода қардааст. Дар натиҷа ду нафар ҷароҳати сабук бардоштаанд. Вобаста ба ин ҳолат гурӯҳи шаҳрвандон, ки ғолибан аз асли воқеа дуруст огоҳ набуданд, дар назди биноӣ маъмурии Ҳокимияти иҷроияи маҳаллӣ ҷамъ омадаанд, аммо баъди дуруст фаҳмидани он пароканда шудаанд.

Вале Сайидюнус аз ҳамин як нофаҳмӣ ба миён омада суиистифода қарда, иғвоангезӣ мекунад ва меҳоҳад мардуми Бадахшонро бар зидди Ҳукумат шуронад. Дар ин маврид қасдан аз ҳазрати Алӣ мисол меорад, соқинони минтақаҳои дигарӣ кишварро таҳқир мекунад ва ба Роҳбарияти давлат тухмат мезанад, ки амали ноҷавонмардона ва беинсофист.

Сайидюнус дидаю доништа масъалаи “Волоияти конун”-ро бо қачфаҳмию тарзи ғалат шарҳ медиҳад ва меҳоҳад мардумро ба гумроҳию конуншиканӣ водор намояд, то дар кишвар боз нооромию бесомонӣ ба миён ояд. Шояд хоҷагонаш супориш додаанд, ки мисли солҳои навадум ҳамоҳи ҳаммаслақонӣ нахзатӣ дар Тоҷикистон оташи ҷангро аланга диҳад?

Парвизи Мирзо, таҳлилгар